

EGY SZENTKÉP HÁTOLDALÁRA

*Ma megint József,
Mária s a gyermek,
akikre gondolok.*

*Szegények voltak
és menekülőben,
ahogy ez lenni szokott
minden időben,
amikor az önkény
nem ismer gátakat.*

*Egy öszvér volt velük,
s pihentek a fák alatt.*

